

Kapitel 1

Min barndom

Et arbejderkvarter i Aalborg

Jeg er født i Aalborg i 1948. Mine forældre boede i en boligkarré i Søheltekvarteret. Sådan et rigtig typisk arbejderkvarter. Fire etagers firkantede karréer, dem med gartner på det ene hjørne, købmand på det andet, bager på det tredje, mejeriudsalg på det fjerde.

Vi boede i en to-værelses lejlighed, min far var kommis i en købmandsforretning. Det tjener man ikke særligt mange penge ved. Min mor var hjemmegående og det giver ingenting, så vi var ikke fattige, men vi havde ikke mange penge. Det var et sparsommeligt, enkelt, simpelt hjem.

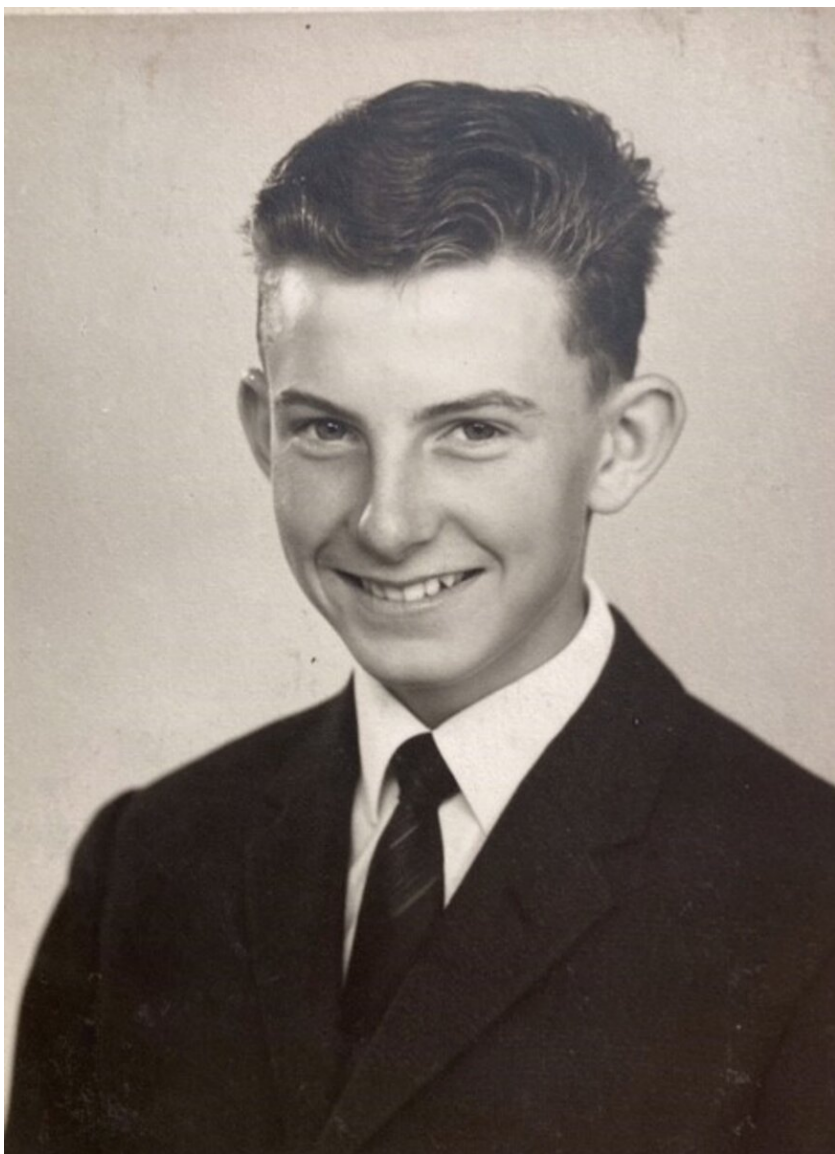
Min søster og jeg blev stablet i køjesenge i fars og mors soveværelse, så vi kunne kun lige kante os ud. Det var et trygt og godt hjem. Kærlige forældre, og min far kunne slå med en meget kærlig hånd, da jeg blev ældre. Det var i en god mening. Jeg havde mine bedsteforældre til begge sider og en masse onkler og tanter. Det var en dejlig familie, et godt klima, oplevede jeg. Skeletterne i skabet væltede først ud senere, da jeg blev ældre og forstod nogle ting, men alle familier har jo skeletter i skabet. Men som barn var det hele fred og idyl.

Der var masser af legekammerater i baggården. Alles mødre gik hjemme, så børnene var ikke i børnehave, så vi legede i baggården. Der var et lille stykke jord inde bag ved, hvor vi også kunne grave lidt og en sandkasse, hvor vi kunne gøre os rigtig beskidte. Vi legede også meget ude på gaden, og når vi var mange, der kunne samles, spillede vi rundbold. Der var ingen trafik, der var næsten ingen biler, og kom der endelig en enkelt bil, så trak vi bare ind til siden. Der var ingen sure miner, der var ingen fuckfingre. Det var en meget privilegeret verden uden.

En vildbasse

Jeg gjorde mange ting som mine forældre nok ville have sagt "det er satme vildt, det der", men jeg syntes det jo ikke selv. Sommetider løb og balancerede vi på murene i karréerne. De var måske halvanden meter høje. Det var noget af det bedste, vi kunne lege. Min mor ville sige, det var ret vildt.

Jeg kunne godt lave nogle ulykker. Jeg var nok sådan en rigtig knægt. Vi boede tæt ved lystbådehavnen i Aalborg og der kunne vi knejter godt gå ned og lege, se på både og smide sten i vandet. Engang imellem faldt vi jo altså i vandet, fordi det gik lidt vildt for sig, og når man så kom hjem pissevåd, sagde mor "du kan bare vente til far kommer hjem, så får du med livremmen!" Og når far kom hjem, spændte han livremmen op og så fik jeg et par gode klap i røven. Min mor var bedst til tæppebankeren, for den havde hun jo håndelag på i forvejen. Jeg fik en del skæld ud. Men vi gik derned igen, for det var jo skægt, og man skulle jo ikke være en kryster. Der var altid spil os knejter imellem: "Du tør ikke gå ud der." Sådan var det.

Fra min konfirmation.

Musikinteressen og FDF

Jeg ville gerne spille, for jeg havde hørt et FDF-orkester, når de kom truttende og marcherende igennem byen og jeg synes simpelthen "hold da kæft, kunne man bare gå og spille i sådan et orkester som det der!". På et tidspunkt, mens jeg var en bette knejt, nok omkring seks år, fandt jeg en stump gasslange og et messingrør, og det kunne jeg sætte sammen, og så fandt jeg et gammelt mundstykke til en trompet, som jeg satte ind i slangen, og så kunne jeg spile signalhorn på det. Så gik vi unger rundt i en lang række med mig i spidsen og så truttede jeg signalhorn og så legede vi soldater i gården og marcherede. Så jeg ville så gerne spille, og jeg plagede mine forældre så meget, at jeg blev meldt ind i FDF. Her snakkede vi med orkesterlederen, og han kiggede ind i skabet og sagde "nå, hvad har vi af instrumenter, som du kan låne". De havde en lille F-tuba.

"Nu får du den her og så skal du gå til undervisning med dirigenten her og det koster så og så meget om måneden" og det accepterede mine forældre. Så gik jeg til undervisning og lærte at spille. Bum bum, bum bum. Jeg fik lov til at gå med i orkestret, når de marcherede og spille til koncerter. Det var fedt!

Sommetider, når jeg hørte musik i radioen, fandt jeg et tykt leksikon og tog min søsters trommestikker, og så kunne jeg sidde og slå på det her leksikon til musikken. Det var sådan, jeg fik smag for trommespillet i øvrigt. Det opstår ved en tilfældighed, og den griber jeg.

Trompeten

På et tidspunkt synes jeg ikke, det var ret sexet at spille på sådan en tuba længere, og jeg var begyndt at gå med aviser, så jeg havde sparet sammen til en trompet. Det var en stor dag, egentlig et stort højdepunkt i mit liv, da jeg skulle ned og købe den trompet.

Min far var med og jeg stod i musikforretningen og vores dirigent, som var ansat i musikforretningen, pegede på én og sagde: "Det er den her, du skal have." Det var fuldstændig vildt. Dengang spillede helten i filmene også tit trompet!

Tivoligarden

Mit eget værelse

Min søster og jeg havde ikke rigtig noget sammen. Det var sådan med den begrænsede plads vi havde, at hvis hun skulle have veninder med hjem, så skulle jeg ud og lege uanset, hvordan vejret var. Det ville jeg også gerne, jeg gad ikke at være inde, det var kun, hvis der var rigtigt møgvejr, så sad jeg på knæ inde på stuegulvet og legede med mine brandbiler.

På et tidspunkt indrettede min far et loftsværelse, hvor vi kunne sove, så vi ikke skulle ligge i køjesenge i fars og mors soveværelse. De ville nok gerne have lidt privatliv. Min søster er tre år ældre end mig, så da vi flyttede, skulle vi altså ikke bo sammen mere.

Hun var kommet i puberteten, og så skulle hun jo ikke sove sammen med lillebror, så hun fik sit eget værelse, mens jeg fik en sove-sofa i mine forældres soveværelse. Jeg fik også et lille sofabord og et skrivebord, så jeg kunne bruge soveværelset som mit værelse i dagtimerne og lave lektier og sådan noget. Om aftenen blev bordet flyttet væk og sengen redt op, og så lå vi allesammen sådan på tværs og sov.

Det gjorde jeg, indtil jeg blev 16. Så flyttede vi ud i den anden ende af byen, hvor vi fik en lejlighed med TO børneværelser, og så fik jeg mit eget værelse i en alder af 16 år. Det var fedt.

Det var lidt et vendepunkt i mit liv, da jeg fik mit eget værelse, for da blev jeg ligesom et selvstændigt menneske.

Min afdeling i mine forældres soveværelse.

Min søster

Min søster og jeg har aldrig haft ret meget sammen. Der var både alderen og kønsforskellen, der modarbejdede et godt forhold. Jeg havde forskellige jobs, som gav mig lommepenge, men min søster fik bare lommepenge af mine forældre. Jeg skulle selv betale min trompet for mine surt tjente penge, men da min søster ville lære at spille klaver, købte mine forældre et klaver til hende. Og sådan var der så meget, som jeg egentlig ikke syntes var i orden, så jeg passede bare mig selv.

Vi har heller ikke så meget med hinanden at gøre i dag. Jeg har tænkt “er det mig, der er noget galt med”, men igennem årene har jeg jo oplevet, at der er rigtig mange søskendeforhold, der fungerer på samme måde. Men jeg bliver pissemisundelig, når jeg ser genboen, der har besøg af sin bror. De to er de bedste kammerater og har været det lige siden, de var små, og er det stadigvæk.

Mine forældre.